

ת"פ (באר שבע) 8509-08-23 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (באר-שבע) 8509-08-23 - מדינת ישראל נ' פלונישלו באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 8509-08-23

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום בבאר-שבע

[20.11.2024]

כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן

ע"י ב"כ עוה"ד ליטל פרץ

ע"י ב"כ עוה"ד נאצר אלעטאונה

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש לפי לסעיף 382 (ג) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. ביום 31.1.24 הגיעו הצדדים להסדר טיעון בעניינו של הנאשם, לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע במיוחס לו. הנאשם נשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן לעניין העונש.

3. על פי כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום, היו הנאשם והמתלוננת הגב' *** (להלן: "המתלוננת") נשואים זה לזה.

בתאריך 27.7.23 בשעה 04:50 לערך בישוב חורה בדירתם התעמתה המתלוננת עם הנאשם בנוגע להודעות ותמונה שהבחינה במכשיר הטלפון הנייד שלו. בתגובה לכך, אחז הנאשם בידה השמאלית של המתלוננת ושאל אותה: "מה יש לה?". המתלוננת אמרה לו להסתכל בנייד שלו ונכנסה לשירותים. בהמשך לאמור, נכנסה המתלוננת להתקלח וכשיצאה החל הנאשם לצרוח לעברה ולבקש ממנה את הנייד שלה. היא סירבה ואז החל הנאשם להכות במכות אגרוף בארון ואיים על המתלוננת בפגיעה בה באומרו: "אני אתן לך להצטער על זה תביאי את הטלפון" וזאת תוך שהוא מתקרב אל המתלוננת. בהמשך לכך, החל הנאשם לתקוף את המתלוננת, אחז בשערות ראשה, משך אותה, היכה אותה בפניה, היכה אותה במכת אגרוף באוזנה השמאלית, היכה בגבה ובראשה. אז ניגש למתלוננת, הוא צרח לעברה: "דברי דברי" ובעודה רוכנת על הרצפה היכה אותה במכת אגרוף בראשה וסטר בפניה. המתלוננת החלה לצרוח עד שהצליחה להימלט מחוץ לדירה. כתוצאה ממעשיו, נגרמו למתלוננת חבלות בגופה; רגישות וסימן במצח; המטומה; נפיחות ביד; חבלה באוזן; וטראומה של עור התוף הכוללת ירידה בשמיעה.

תסקירי שרות המבחן

4. בתסקיר מיום 28.2.24 סקר קורות חייו של הנאשם, בן 27, נשוי ואב לארבעה ילדים בגילאי שנתיים עד 6 שנים. טרם מעצרו התגורר בישוב חורה, כעת שוהה בדירה שכורה בעיר דימונה. טרם מעצרו עבד בעסק משפחתי בתחום הנגררים. הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית ויציבה. הנאשם נישא למתלוננת לפני כ-9 שנים. לטענתו, הינו אב מעורב בחיי ילדיו. אחד מילדיו סובל מבעיה רפואית ברגל והוא אחראי על טיפולו. המתלוננת בת דודתו של הנאשם תיארה קשר נישואין תקין וכי מעולם לא פעל הנאשם כלפיה באלימות. הנאשם נעדר עבר פלילי. מסר בנוגע לאירוע, שקם בלילה לקולות בכי של אשתו לאחר שראתה תמונות אליהם נחשף ברשתות החברתיות, הוא גילה כי היא העבירה התמונות לנייד שלה על מנת להראות למשפחתו. הוא ביקש ממנה למחוק את התמונות אך היא סירבה ובלהט הדיבור סטר לה פעמיים. הנאשם הביע חרטה על מעשיו ולצד זאת, הביע כעס מהמצוין בכתב האישום כאשר לדבריו חלק מהמצוין בכתב האישום הוא לא עשה.

שירות המבחן ציין כי יצר קשר עם המתלוננת בסמוך לעריכת התסקיר. ניכר כי המתלוננת חווה קושי רב בשל היות הנאשם מורחק מהבית. היא ציינה הקושי הכלכלי עמו מתמודדת לצד הקושי בתפקוד ההורי וכי היא מתקשה לספק לילדיה הטיפולים הרפואיים הנדרשים להם. המתלוננת הביעה רצון להתחיל טיפול זוגי. כמו כן, שיתפה שאינה חוששת מפני הנאשם. שירות המבחן התרשם שקיימת תלות רבה של המתלוננת בנאשם כאשר ביחס לעבירה הנוכחית מסרה שכאשר החל הוויכוח והיא נגעה בטלפון הנאשם סטר לה. לטענתה, במטרה הוסיפה פרטים משום שכעסה ורצתה לנקום בנאשם נוכח התנהגותו האלימה.

מגורמי הרווחה אשר מטפלים במשפחה נמסר כי שניים מילדיהם של בני הזוג מתמודדים עם עיכוב התפתחותי ואכן מאז מעצרו של הנאשם אינם מקבלים טיפול רפואי. כמו כן, צוין כי המשפחה מתמודדת עם מצב כלכלי מורכב. צוין כי לא עלתה עד לאירוע הנדון כל בעיה של אלימות בין בני הזוג.

מדיווח עו"ס אשר מטפלת בנאשם במסגרת היחידה לשלום המשפחה בחורה מפורט כי הנאשם מביע חרטה, נכון ומוכן להשתלב בתכנית טיפולית שתסייע לו להימנע משימוש באלימות כלפי אשתו. עוד צוין כי הנאשם להתרשמות הפיק הלקח בעקבות מעשיו, מעוניין בשלום בית וחזרה לחיק משפחתו.

גורמי הטיפול המליצו על הכנה לתחילת חזרה לבית באמצעות שיחות משותפות במרכז היחידה בישוב חורה. שירות המבחן העריך גורמי הסיכון בכך שקיים פער בין תיאורו של הנאשם עת התנהלותו באופן כללי ובמערכת הזוגית בפרט לבין התנהלותו האלימה באירוע הנדון. בנוסף, התרשם שירות המבחן שבמצבי קונפליקט בין בני הזוג מתקשה הנאשם לשלוט בהתנהגותו ועשוי להגיב באלימות. כמו כן, ציין שירות המבחן כי המתלוננת אינה מבינה מספיק הסיכון האפשרי לפגיעה בה ובשל התלות הקיימת שלה בנאשם ורצונה שישב לביתם, ניכר שמסליכה האשמה על עצמה.

לצד האמור, ציין שירות המבחן גורמי הסיכוי לשיקום, שיתוף הפעולה של הנאשם לאורך הליך המעצר, יכולתו לבטא עצמו באופן פתוח וההתרשמות כי הוא מודע להתנהגותו האלימה ומשתף פעולה בכל הנדרש ממנו. עוד צוין כי הנאשם מהווה דמות דומיננטית ומשמעותית לילדיו ובהעדרו נמנעים מהם צרכיהם החיוניים וההכרחיים. כמו כן, ציין שירות המבחן כי הנאשם מביע תחושות חרטה ונוטל אחריות על מעשיו כפי שתיאר אותם. שירות המבחן העריך כי שיתוף פעולה של הנאשם לצד שיחות משותפות עם המתלוננת יהוו גורם מפחית סיכון. נוכח כל המפורט המליץ שירות המבחן על שינוי התנאים המגבילים וחידוש הקשר עם המתלוננת תחת פיקוח במרכז לשלום המשפחה.

בתסקיר שהוגש ביום 1.9.24 ציין שירות המבחן כי במהלך תקופת הדחייה החלו שיחות משותפות בין הנאשם למתלוננת במרכז לשלום המשפחה בחורה, במהלכם הייתה דינמיקה חיובית ביניהם וכי ניכר שהריחוק בין בני הזוג לימד אותם להעריך האחד את השני ולהבין את משמעות הטיפול והחשיבות שלו עבורם. כמו כן, ציין שירות המבחן כי הנאשם משתף פעולה באופן מלא בכל הנדרש ממנו וניכר כיום שמבטא חומרה על מעשיו ועל הפגיעה באשתו. הנאשם שיתף אודות נסיבות חייו אשר הובילו למעורבותו הנוכחית ומבין שעליו להמשיך בטיפול על מנת להימנע מפגיעה באשתו או באחד מבני משפחתו. הנאשם מביע רצון לשוב ולנהל שגרת חיים נורמטיבית מתוך מחשבה על ילדיו וצרכיהם החיוניים. נוכח כל האמור, המליץ שירות המבחן כי יוטל על הנאשם צו מבחן ולצד זאת צו של"צ בהיקף של 200 שעות. ראיות וטיועוני הצדדים לעונש

5. המאשימה הגישה טיועונים בכתב (ת/1). וכן השלימה טיועוניה בעל פה, המאשימה עמדה על נסיבות כתב האישום, ערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ציינה המאשימה שהנאשם תקף את המתלוננת בכל חלקי גופה בכך שמשך בשערות ראשה, היכה אותה בפניה, היכה אותה במכת אגרוף באוזנה השמאלית, בגבה ובראשה. המאשימה הדגישה שהנאשם המשיך במעשיו גם לאחר שהמתלוננת נפלה ארצה וזאת עד שהצליחה לצאת מהדירה. בנוסף הדגישה שכתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת מספר חבלות במצחה, בידה וכן פגיעה בעור התוף שגרמה לירידת שמיעה, הדבר מעיד על עוצמת המכה.

6. המאשימה עמדה בהרחבה על החומרה שיש לייחס כלפי אלו הנוקטים באלימות בתוך המשפחה ובפרט כלפי נשים וציינה מגמת הפסיקה המחמירה בכל הנוגע לאלימות בתוך המשפחה ועתרה לקביעת מתחם ענישה בנוגע הנע בין 13 ל 26 חודשי מאסר בפועל והפנתה לפסיקה כתימוכין לעתירתה.
7. המאשימה ציינה כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי שלקח אחריות, הודה במיוחס לו, עבר הליך טיפולי כפי שפורט בתסקירי שירות המבחן וניתנה לגביו המלצה טיפולית הכוללת הטלת צו של"צ יחד עם זאת הדגישה את חומרת המעשים, החבלות הקשות שנגרמו למתלוננת וטענה שבמקרה זה יש לערוך איזון ראוי נוכח ההליך הטיפולי המשמעותי והמוצלח שעבר וכן עמדת המתלוננת ולכן סברה שיש לחרוג מהמתחם אליו עתרה ולהטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר בעבודת שירות.
8. ב"כ הנאשם, עמד על חומרת המעשים אך יחד עם זאת ציין כי הנאשם הפנים חומרת מעשיו, מודה במיוחס לו באופן כן ואמיתי, עבר הליך שיקום וטיפול משמעותי אשר הניב תוצאות, לראיה לכך עתרה המאשימה לחרוג ממתחם הענישה והמחלקות בין הצדדים הינה סביב מידת החריגה ואופן החריגה.
9. ב"כ הנאשם, הוסיף וטען שיש לראות בהמלצתו הסופית של שירות המבחן כחלק מההליך השיקומי וזאת בשים לב לטלטלה בתחום הכלכלי של משפחת הנאשם בעקבות ההליך הפלילי והצורך בשמירה על יציבות כלכלית כחלק מהשיקום, במיוחד כאשר הנאשם שב לאחרונה לעבוד בעסק העצמאי. נוכח כל האמור עתר להטלת צו של"צ אשר יאפשר לנאשם לשמר היציבות התעסוקתית.
10. הנאשם בדברו האחרון טרם גזירת עונשו, הביע צער על מעשיו, ציין שרתום להליך הטיפולי ומעוניין בהמשך הקשר הזוגי, הביע אהבתו למתלוננת ורצונו לשמר התא המשפחתי.
- דיון והכרעה
11. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה אותו ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט בערך החברתי הנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
12. הערכים החברתיים שנפגעו הם הגנה על שלמות גופו של האדם, שלווה נפשו, חייו, וביטחונו. הואיל והעבירות בוצעו כלפי בת זוגו, נפגעו גם ערכים חברתיים נוספים של שלמות הקשר הזוגי ותחושת המוגנות בתוך קשר זוגי, מעשיאלימותבתוך מערכת יחסים זוגית נתפסים כבעלי חומרהמיוחדת במערכתהאיסורים הפליליים. הטעם העיקרי לכך, שמדובר במעשים בתוך מערכת זוגית, המבוססת על אמון הדדי, הקושי בחשיפה ומצבה של המתלוננת כאשר היא קרועה בין מצב של אלימות לבין רצון לגונן ולשמור על התא הזוגי, לצד הנזקים הקונקרטיים והפוטנציאליים, בעיקר מהתחום הרגשי והנפשי הנלווים לעבירות מסוג זה. ראה הנאמר ברע"פ 4875/11 מדינת ישראל נ' פלוני (26.1.12) והפסיקה הרבה המאזכרת שם. בית המשפט העליון שב וקבע כי לאור נפיצותן של עבירות אלה והגורמים הייחודיים הקיימים בעבירות אלימות במשפחה, או אלימות במערכת זוגית, תוך הצורך להגן על קורבנות האלימות, נדרשת ענישה הולמת ואף החמרה בענישה (ראה רע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.09)).

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

13. כתב האישום מתאר אירוע אלימות מתגלגל אשר בוצע על רקע עימות בין הנאשם למתלוננת בשעת לילה במהלכו נגרמו למתלוננת חבלות של ממש וזאת כפי שפורט לעיל. יש לציין הנזק הפיזי והנפשי שנגרם למתלוננת כתוצאה ממעשיו של הנאשם, וכן הנזק אשר היה עלול להיגרם לולא יצא מהדירה.

14. בנסיבות המפורטות לעיל ניתן לקבוע כי הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן היא משמעותית, הנאשם ביצע עבירות אלימות ואיומים כלפי בת זוגו.

מדיניות הענישה

15. בחינת מדיניות הענישה במקרים דומים מעלה כי מדובר במנעד עונשים רחב, תוך התחשבות בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה:

א. רע"פ 2750/22 ליולקו נ' מדינת ישראל (09.05.22) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ובעבירת איומים, בכך שבמהלך ויכוח בין הנאשם למתלוננת, ועל רקע חשדו של הנאשם שהמתלוננת מקליטה אותו, לקח ממנה בכוח את מכשיר הטלפון הכה אותה באמצעות הטלפון בראשה וכן הכה בה במכות אגרופ לאחר מכן השליך את מכשיר הטלפון ומשרצתה המתלוננת לקחתו, בעט בה, בהמשך הלך לחדר השינה המתלוננת אחריו תפס אותה בחוזקה הפילה על הריצפה עמד מעליה התיישב עליה וחנק אותה בעודו מאיים עליה עד שהצליחה להשתחרר. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 8 ל 20 חודשי מאסר בפועל, הנאשם נעדר עבר פלילי קודם, רופא במקצועו נדון ל 10 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.

ב. רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.01.21) - הנאשם הורשע בעבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ובניסיון לתקיפת בת זוג, בכך שבמהלך ויכוח עם בת זוגו השליך לעברה נעל ספורט, בהמשך הכה אותה באמצעות נעל בגבה ובפניה וגם לדימום בשפתיה כל זאת לעיני בנם הקטין. בית המשפט המחוזי קיבל ערעור המדינה והשית על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחתה.

ג. רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16), הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפת בת זוג, בכך שבמהלך ויכוח דחף את אשתו לעבר המיטה, משך בשיערה, סובב את גופה וכופף אותה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. בית משפט השלום קבע מתחם הענישה הנע בין מאסר לתקופה קצרה שאפשר שירוצה בעבודות שירות ועד ל- 14 חוד' מאסר בפועל. בימ"ש השית על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.

- ד. רע"פ 303/16 פלוני נגד מדינת ישראל (13.01.16), המבקש הודה והורשע בעבירת תקיפה סתם של בת זוגו, בכך שדחף את אשתו שמעדה ונפלה ולאחר מכן בעט בה בעודה על הרצפה. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין ממאסר על תנאי ועד שנת מאסר בפועל וגזר על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ושני מאסרים על תנאי.
- ה. רע"פ 2602/14 גובנה נ' מדינת ישראל (4.5.14), תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות. המבקש חבט בראשה של אשתו באמצעות בקבוק בירה שהיה בידו. כתוצאה מכך ראשה הסתחרר ונגרם לה חתך בקרקפת שדרש תפירה. בית משפט השלום גזר על המבקש 27 ימי מאסר בניכוי ימי מעצרו, כך שלא ירצה עונש נוסף של מאסר בפועל, וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6-18 חודשי מאסר וגזר על המבקש 7 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחתה.
- ו. ברע"פ 2323/17 פלוני נ' מ"י (12.6.2017) דובר בנסיבות חמורות יותר של 4 מקרי תקיפה חבלנית. בית משפט השלום קבע מתחם שבין מס' חודשי מאסר לרבות בעבודות שירות ועד 12 חודשים, על הנאשם, נעדר עבר פלילי, עבר הליך שיקומי משמעותי נדון ל 70 ימי מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית. ערעור שהגיש המבקש על עצם הרשעתו נדחה וכן בקשת רשות ערעור.
- ט. ע"פ (מרכז) 249/12 נועם נ' מדינת ישראל (9.12.12) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בתקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים והיזק לרכוש במזיד, ונדון ל- 8 חודשי מאסר. הנאשם נעדר עבר פלילי, עבר הליך טיפולי. בית המשפט המחוזי כאמור דחה את הערעור והותיר העונש על כנו. לאור כל האמור לעיל ובשים לב לנסיבות העבירה שבפניו ונוכח כתב האישום, אני קובע כי מתחם העונש ההולם הוא בין 8 ועד 24 חודשי מאסר בפועל.
- גזירת עונשו של הנאשם - סטייה ממתחם העונש ההולם
16. סטייה ממתחם העונש ההולם - סעיף 40ד(א) לחוק העונשין קובע כי בית המשפט רשאי לסטות ממתחם העונש משיקולי שיקום, אם "מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". סעיף זה מבטא עמדת המחוקק כי יש ליתן, לעתים, מעמד בכורה לשיקול השיקומי על חשבון העיקרון המנחה בענישה, הוא עיקרון ההלימה, והכל במקרים המתאימים לכך. השיקולים שניתן לשקול בהקשר הינם בין היתר:
- "...המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה" (ראה ע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל, פסקה 24 לחוות דעתה של חברתי השופטת ד' ברק-ארז (18.04.2018)).
17. ככל וקיים חשש לפיו מאסר בפועל של נאשם עשוי לאיין את התהליך השיקומי בו מצוי או לפגוע בו באופן ניכר יש להעדיף את שיקולי השיקום על פני השיקולים האחרים העומדים בבסיס הענישה (ע"פ 7555/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (10.6.2015)). ואכן, לנוכח הלכות אלה, בית המשפט העליון סטה לא אחת ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום (ראה ע"פ 1903/13 עיאשה נ' מדינת ישראל (14.7.2013); ע"פ 4609/14 צורדרקר בסט נ' מדינת ישראל (1.3.2015); ע"פ 779/15 פלוני נ' מדינת ישראל (12.4.2015); ע"פ 3381/16 אלקרינאוי נ' מדינת ישראל (10.7.2016)).

18. בעניינו של הנאשם שבפני, אין חולק כי העבירות שביצע הן חמורות ועל בית המשפט להעביר מסר מוחשי וברור כנגד כל מי שביצע עבירות מסוג זה, יחד עם זאת, יש לערוך איזון בין האינטרס הציבורי בהרתעה וההכרח להילחם ביד קשה בעבירות אלו לבין האינטרס האישי של הנאשם.

תסקירי שירות המבחן מלמדים כי הנאשם עבר הליך שיקום משמעותי. התסקירים מפרטים אודות התקדמות בהתנהלותו, תפיסתו וגישתו של הנאשם ועל פניו מתקיימים רוב רובם של השיקולים שצוינו לעיל. כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן, ההתקדמות והשינוי שחלו באים לביטוי בעיקר בשינוי בתפיסתו של הנאשם בנוגע למעשים, בנוסף הביע הנאשם גילויי חרטה כנים ואף הביע צער על התנהלותו האלימה כלפי המתלוננת. ניכר שההליך הפלילי היוו עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות בהתאם לכך, גם הסיכוי להישנות עבירות פחת באופן משמעותי. במישור הטיפולי, הנאשם עבר הליך טיפולי משמעותי ומעמיק הפגין מחויבות ומוטיבציה גבוהה לעבור שינוי. במבט רחב יותר ניתן לציין כי במועד ביצוע העבירות הנאשם היה מצוי במצב תודעתי אחר וכעת נמצא בשלב של התפכחות מחשבתית וניכר שעבר שינוי מחשבתי משמעותי בנוגע לנקיטת אלימות.

19. לאור האמור לעיל ולאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בתסקירי שירות המבחן ובחנתי את מכלול השיקולים, מצאתי לנכון לסטות ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום.

20. לאחר ששמעתי עמדת הצדדים, היעדר עבר פלילי ובשים לב להליך השיקום יוצא הדופן שעבר הנאשם והמלצת שירות המבחן ועל מנת לוודא שימור תוצאות ההליך הטיפולי מצאתי כי ניתן לסטות ממתחם העונש ההולם באופן שלא יוטל על הנאשם עונש של מאסר בפועל לרבות עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודת שירות. יחד עם זאת אינני סבור כי ניתן לקבל המלצת שירות המבחן במלואה, הואיל ואין בה מתן משקל ראוי מספיק לחומרת המעשים ויש לערוך איזון בין חומרת המעשים לשיקולי השיקום בתיק זה ולהטיל צו של"צ בהיקף שעות נרחב יותר אשר יבהיר לנאשם חומרת מעשיו ויחד עם זאת יאפשר לו להמשיך בהליך השיקומי. דבר אשר ייטיב לא רק עם הנאשם אלא גם עם בני ביתו.

סוף דבר

21. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם עונשים כדלקמן:

א. צו של"צ בהיקף של 300 שעות וזאת למשך שנה מהיום. הנאשם יבצע את צו השל"צ במסגרת עיריית באר שבע במרחב העיר בתפקידי גינון, ניקיון ושיפוצים.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי שלא יעבור במהלך תקופה זו עבירת אלימות כלשהי, למעט איומים.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי שלא יעבור במהלך תקופה זו עבירת איומים.

ד. מורה על הטלת צו מבחן לתקופה של שנה. במסגרת הצו ישתף הנאשם פעולה ככל שיידרש עם שירות המבחן בכל הליך טיפולי בו ישולב לרבות המשך טיפול פרטני וזוגי במרכז לשלום המשפחה בחורה.

ה. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית בסך 3,000 ש"ח לפיה יתחייב להימנע מכל עבירת אלימות לרבות איומים לתקופה של שנתיים מהיום. [ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול].

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ט חשוון תשפ"ה, 20 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.